

1930 - 31.

TEATERFORENINGEN
I AARHUS OG
DANSK ANTROPOSOFISK
SELSKAB

EURYTHMI-FORESTILLINGEN

PAA

AARHUS THEATER DEN 25. OKTOBER 1930

PROGRAM OG TEKST-HEFTE

PRIS 25 ØRE

EURYTHMI

er en ny Kunst, som under Fru Marie Steiners Ledelse er vokset frem i den af den tysk-østrigske Filosof og Æstetiker Rudolf Steiner (død 1925) grundlagte frie Skole for Aandsvidenskab.

Dens Grundtanke er at gøre Legemet til Instrument for en synlig Gengivelse af Sprogklangen og Musikken og tager saaledes Sigte paa at skabe en Art »synlig« Tale og Sang som et nyt Udtryksmiddel for indre, kunstnerisk Oplevelse. Hvert Skridt, hver Armbevægelse eller Haandbevægelse, Legemets og Hovedets Holdning udgør bevidste Dele af den eurythmiske Kunst, medens farverige Kostumer og sceniske Lyseffekter tilstræber at give Udførelsen forhøjet Virkning.

Den udføres til Recitation eller Musik eller en Forening af begge.

Som en Hyldest til Danmark har Selskabet, som for Tiden er paa en stor Europa-Tourné, paa Programmet bl. a. sat Oehlenschlägers Digt »Hakon Jarls Død«, indstuderet til dansk Recitation. Iøvrigt omfatter Programmet, som det vil ses af omstaaende, Digte (Thor Lange, Albert Steffen), Fabler (La Fontaine) og klassiske Musikstykker for Klaver og Violin.

RECITATIONS-TEKSTER

Skøn Isabel.

(Flamsk Digt i Thor Langes Oversættelse.)

Kongens Datter, skøn Isabel,
— Ti stille Hjerte, ti stille! —
for hende sjunge Guds Fugle vel,
— Men os vil Mennesker skille. —

For hende klæder sig Lunden grøn.
O, var jeg Smaasvend en Kongesøn! —

De rede gennem den Lund i Mag,
Jomfruen foran og Svenden bag.

„Min Svend, som tier af Kvide kvær,
— Ti stille Hjerte, ti stille! —
kom, rid en eneste Gang mig nær,
— For os vil Mennesker skille. —

Og kan det vorde din Sorg til Gavn,
saa kys mig tyst i Vorherres Navn.“

Den Lund var tavs, og den Sti var trang,
han kyssed første og sidste Gang.

Nu har jeg intet at ønske mer.
— Ti stille Hjerte, ti stille! —
Jeg elsker ingen Jomfruer fler,
— For os vil Mennesker skille. —

Wie die Blumen im Garten stehn . .

Wie die Blumen im Garten stehn,
grün zu keimen,
rot zu blühen,
blau zu verblassen,
und der Engel entschwebt
in die Sonne,
streift mich der Fittich
des ewigen Lebens.
Aber selig zu sein unter Blüten
und die Seligkeit zu verschenken
ist mir verwehrt.
Es regt sich der Tod gegen mich.
— Fürchte dich nicht,

(Fortsættes.)

EURYTHMI-FORESTILLINGEN

ENSEMBLET FRA „GOETHEANUM“

TOURNEENS LEDER: *MARIE SAVITCH*

VED FLYGELET: ALMA GLÖY, KØBENHAVN

VIOLINIST: HELENA BOSSHARD, DORNACH

RECITATRICE: RÜCHARD, DORNACH

FØRSTE AFDELING

Beethoven	Largo i d-moll.
Thor Lange	Skøn Isabel (dansk Recitation).
Biber	Af en Sonate.
Albert Steffen	Wie die Blumen im Garten stehn.
Rudolf Steiner	Natur, dein mütterliches Sein.
César Franck	Af en Violinsonate.

ANDEN AFDELING

Adam Oehlenschläger	Hakon Jarls Død (dansk Recitation).
---------------------------	-------------------------------------

TREDIE AFDELING

Tartini	Allegro.	} Humoresker.
Chr. Morgenstern	Das Löwenreh.	
—	Das grosse Lalula.	
Mozart	Af g-dur Koncerten.	} Fabler
La Fontaine	Le loup et l'agneau.	
—	Le corbeau et le renard.	
Brahms	Vals.	
Dvorak	Scherzo af en Sonatine.	

Eventuelle Ændringer forbeholdes.

Flygel fra Firmaet Hindsberg.

(Fortsat.)

ermutigt der Engel,
ziehe mir nach,
lass dich durchleuchten,
kehre lichter zur Erde zurück,
stirb
und werde wieder geboren,
bis das Vergehen
in Liebe verwandelt ist.

Albert Steffen.

Natur, dein mütterliches Sein.

Natur, dein mütterliches Sein,
Ich trage es in meinem Willenswesen,
Und meines Willens Feuermacht,
Sie stählet meine Geistestriebe
Dass sie gebären Selbstgefühl
Zu tragen mich in mir.

Rudolf Steiner.

Hakon Jarls Død

af Oehlenschläger („Digte 1803“) findes ikke i Tekstbogen, da sandsynligvis alle kender dette Digt, hvori Kampen mellem Nordens gamle Gude-tro (Hakon) og den frembrydende Kristendom (Olav) skildres gennem en stærkt dramatisk bevæget Lyrik, hvis Handling lader Hakon ofre sin Søn, og senere selv dræbes af sin vankelvorne Træl, Karker, som dog i Stedet for Belønning maa bøde med Livet for sit Forræderi, da Olavs Sejr er sikret.

Das Löwenreh.

Das Löwenreh durchheilt den Wald
und sucht den Förster Theobald.

Der Förster Theobald desgleichen
sucht es durch Pürschen zu erreichen,

und zwar mit Kugeln, deren Gift
zu Rauch verwandelt, wen es trifft.

Als sie sich endlich haben, schiesst
er es, worauf es ihn geniesst.

Allein die Kugel wirkt alsbald:
zu Rauch wird Reh nebst Theobald . . .

Seit dem sind beide ohne Frage
ein dankbares Objekt der Sage.

Christian Morgenstern.

Das grosse Lalula.

Kroklokwaſzi? Semememi!
Seiokrontro — prafriplo!
Bifzi, hafzi; Hulalemi:
quasti basti bo . . .
Lalu lalu lalu lalu la!

Hontraruru miromente
zasku zes rü rü?
Entepente, leiolente
klekwapufzi lü?
Lalu lalu lalu lalu la!

Simarar kos malzipempu
silzuzankunkrei (!)!
Marjomar dos: Quempu Lempu
Siri Suri Sei!
Lalu lalu lalu lalu la!

Af »Galgelieder« af Christian Morgenstern.

Le loup et l'agneau.

La raison du plus fort est toujours la meilleure:
Nous l'allons montrer tout à l'heure.
Un agneau se désaltérait
Dans le courant d'une onde pure.
Un loup survient à jeun, qui cherchait aventure,
Et que la faim en ces lieux attirait.
„Qui te rend si hardi de troubler mon breuvage?“
Dit cet animal plein de rage:
„Tu seras châtié de ta témérité.“
„Sire,“ répond l'agneau, „que Votre Majesté
Ne se mette pas en colère;
Mais plutôt qu'elle considère
Que je me vas désaltérant
Dans le courant,
Plus de vingt pas au-dessous d'elle;
Et que par conséquent, en aucune façon,
Je ne puis troubler sa boisson.“
„Tu la troubles,“ reprit cette bête cruelle,
„Et je sais que de moi tu médis l'an passé.“

„Comment l'aurais-je fait, si je n'étais pas né?“
 Reprit l'agneau, „je tette encor ma mère.
 — Si ce n'est toi, c'est donc ton frère.
 — Je n'en ai point. — C'est donc quelqu'un des tiens;
 Car vous ne m'épargnez guère,
 Vous, vos bergers et vos chiens.
 On me l'a dit: il faut que je me venge.“
 Là-dessus, au fond des forêts
 Le loup l'emporte, et puis le mange,
 Sans autre forme de procès.

La Fontaine.

Le corbeau et le renard.

Maître corbeau, sur un arbre perché,
 Tenait en son bec un fromage.
 Maître renard, par l'odeur alléché,
 Lui tint à peu près ce langage:
 „Hé! bonjour, monsieur du corbeau:
 Que vous êtes joli! que vous me semblez beau!
 Sans mentir, si votre ramage
 Se rapporte à votre plumage,
 Vous êtes le phénix des hôtes de ces bois.“
 A ces mots le corbeau ne se sent pas de joie;
 Et pour montrer sa belle voix,
 Il ouvre un large bec, laisse tomber sa proie.
 Le renard s'en saisit, et dit: „Mon bon monsieur,
 Apprenez que tout flatteur
 Vit aux dépens de celui qui l'écoute:
 Cette leçon vaut bien un fromage, sans doute.“
 Le corbeau, honteux et confus,
 Jura, mais un peu tard, qu'on ne l'y prendrait plus.

La Fontaine.

